

Zmiana administratora zastawu rejestrowego ustanowionego na rzecz obligatariuszy

Z oczywistych względów system prawny dopuszcza zmianę osoby administratora zastawu rejestrowego. Problematiczne wydaje się jednak dokonanie tej zmiany w taki sposób, żeby nie naruszyć interesów wierzycieli (obligatariuszy). Jakkolwiek umowę z administratorem zawiera, zmienia i rozwiązuje emitent, to jednak instytucja administratora służyć ma ochronie interesów obligatariuszy.

TOMASZ SÓJKA
WOJCIECH RZEPIŃSKI

Przedmiotem niniejszego artykułu jest zagadnienie zmiany administratora zastawu rejestrowego ustanowionego na rzecz obligatariuszy. Instytucja ta zwiększa pewność zabezpieczenia ich wierzytelności względem emitenta oraz ułatwia obrót obligacjami poprzez scentralizowanie praw zastawniczych w osobie wyspecjalizowanego podmiotu¹.

Dalsze analizy skupiają się na przesłankach skutecznej zmiany administratora zastawu rejestrowego ustanowionego w interesie obligatariuszy. **Zasadnicza teza rozważań sprowadza się do twierdzenia, że zmiana taka powinna być dokonana zgodnie z zasadą zachowania ciągłości ochrony ich interesów.** Sprzeczna z tą zasadą jest wykładnia, która zakłada dopuszczalność zdestabilizowania i naruszenia ciągłości ochrony interesów obligatariuszy przez samodzielne działania emitenta względem ustanowionego administratora zastawu rejestrowego.

Obowiązek ustanowienia administratora zastawu

Stosownie do art. 4 ust. 3 w zw. z art. 4 ust. 4 u.z.r.² w przypadku obligacji emitowanych w serii obowiązkowe jest ustanowienie administratora zastawu. Dokonuje się tego na podstawie umowy między emitentem a administratorem. Jeżeli zabezpiecza się wierzytelności z tytułu dłużnych papierów wartościowych emitowanych w serii, administrator nie musi być jednocześnie wierzycielem z tych papierów wartościowych.

¹ M. Kućka, *Administrator zabezpieczeń*, Warszawa 2017, s. 20 i n.

² Ustawa z 6.12.1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2017), dalej: „u.z.r.”.